

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z wniosku L. spółki z o.o. w W.
przy uczestnictwie S. [...] spółki z o.o. w W., M. [...] spółki z o.o. w W.
o wpis,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 lipca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 11 lutego 2020 r., sygn. akt XXVII Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca – L.[...] sp. z o.o. z siedzibą w W. wywiódł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 11 lutego 2020 r., oddalającego jego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 13 maja 2019 r., którym oddalono wniosek o wpis do księgi wieczystej zmiany wierzyciela hipotecznego.

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

W niniejszej skardze oparto się na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., podnosząc, że oczywista zasadność skargi wynika z naruszenia art. 31 u.k.w.h. w zw. z art. 201 § 4 k.s.h. Zdaniem skarżącego sąd rejestrowy bezpodstawnie uzależnił dokonanie wpisu zmiany wierzyciela hipotecznego od

dołączenia do wniosku umowy spółki, z której miałyby wynikać umocowanie osoby składającej w imieniu spółki oświadczenie woli. Zdaniem skarżącego podstawą wpisu nie powinny być dokumenty dołączone do umowy cesji, lecz jedynie sama umowa, a żaden przepis prawa nie nakłada obowiązku składania dokumentów, które miałyby z góry wykazywać sytuację organizacyjną spółki-cedenta. Skarżący podniósł, że umocowanie członka zarządu wynika z samego dokumentu jego powołania, nie jest zatem konieczne dołączenie umowy spółki.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2016 r., IV CSK 729/14 oraz z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15 - nie publ.). Musi być zatem oczywiste, że ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna bez głębszej analizy przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, która przesądza o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2012 r., II CSK 225/11, nie publ.; z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Przy tym przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2015 r., IV CSK 189/15, nie publ.). Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym - jego zdaniem - Sąd drugiej instancji uchybił, ale także przytoczyć odpowiednią jurydyczną argumentację odnoszącą się do oczywistości ich naruszenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2013 r., I UK 214/13, nie publ.).

Przedstawienie tej przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie odpowiada powyższym wymaganiom, gdyż trudno podzielić argumentację

skarżącego. Choć - rzecz jasna - wymaganie złożenia dokumentu umowy spółki, w której uregulowano sposób powoływania członków zarządu nie wynika wprost z art. 626⁸ § 2 k.p.c., to jest ono prostym następstwem szczególnych okoliczności tej sprawy. Osoba podpisująca umowę cesji nie widniała w KRSie jako prezes spółki. W takim przypadku niezbędnym stało się wykazanie, na jakiej podstawie osoba reprezentowała spółkę przy tej czynności prawnej. Nie ma przy tym znaczenia twierdzenie wnioskodawcy, że wpis nowego członka zarządu spółki do KRSu nie ma charakteru konstytutywnego, lecz deklaratoryjny. Jest to oczywiście prawda, niemniej po stronie wnioskodawcy spoczywa obowiązek wykazania, że osoba, która nie widnieje w KRSie faktycznie została skutecznie powołana do organu spółki. Nie sposób ocenić tej okoliczności inaczej niż poprzez porównanie aktu powołania - nawiasem mówiąc złożonego bez zachowania przepisowej formy - z odpowiednimi postanowieniami umowy spółki.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw